

Skatteministeriet

15. marts 2022
J.nr. 2021 - 2113

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 106 - Forslag til lov om ændring af momsloven. (Ændring af reglerne om forfattervirksomhed og kunstnerisk aktivitet, brugtmoms, momsmodtgørelse og -fritagelse for diplomater og justering af reglerne om undervisning og turistsalg m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 84 af 10. marts 2022.

Jeppe Bruus

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 10. marts 2022 fra Danske Mediedistributører, jf. L 106 – bilag 11.

Svar

I henvendelsen fra Danske Mediedistributører oplystes tre ”principper”, som angiveligt skulle kunne føre til, at det er muligt og i overensstemmelse med EU-retten at bevare en momsfrigtagelse for forvaltningsorganisationer, når de meddeler licens til ophavsrettigheder.

De tre principper, som Danske Mediedistributører angiver, er:

- 1) Momsfrigtagelsen er personlig i den forstand, at den oprindelige ydelse skal være frembragt af en momsfrigtaget kunstner. Meddelelse af licens til benyttelse af en sådan ydelse er ikke personlig.
- 2) Muligheden for at benytte en reduceret sats er udtryk for præcis dette. At ordlyden i de to bilag til direktivet er forskellige, er ikke udtryk for en tiltænkt forskel – muligheden for at fritage er lige så bred som muligheden for en reduceret sats, fordi modtagelse af royalty er vederlaget for at have meddelt en licens, og det er momsfrigtaget, når royalty i sidste ende tilfalder en momsfri kunstner.
- 3) Forvaltningsorganisationerne har været momsfrigtaget hidtil ud fra denne argumentationskæde.

Kommentar

Hvad angår princip 1 er Skatteministeriet ikke enig i Danske Mediedistributørers udlægning af momsfrigtagelsen for forfattervirksomhed og kunstnerisk aktivitet, hvorefter momsfrigtagelsen angiveligt er ”personlig” i den forstand, at den oprindelige ydelse, fx musikken eller kunstværket, blot skal være frembragt af en momsfrigtaget kunstner. Med andre ord mener Danske Mediedistributører, at ydelsen i efterfølgende led dermed også bliver momsfrigtaget.

Der er i flere svar på spørgsmål til L 106, under samrådet den 3. marts 2022 og i redegørelsen oversendt til Skatteudvalget den 2. marts 2022 (SAU L 106 – bilag 10) redegjort for rækkevidden af momsfrigtagelsen og Skatteforvaltningens praksis, og jeg vil derfor henvise dertil. Redegørelsen er i øvrigt udarbejdet af en tværministeriel arbejdsgruppe.

Selv hvis jeg – for tankeeksperimentets skyld – lagde den udlægning af momsfrigtagelsen, som kommer til udtryk i henvendelsen fra Danske Mediedistributører, til grund, ville Danmark være afskåret fra at indføre den retstilstand, som Danske Mediedistributører ønsker. Det er nemlig ikke muligt at udvide momsfrigtagelsen til at omfatte forvaltningsorganisationer, da det ville være en udvidelse i forhold til stand still-bestemmelsen i moms-systemdirektivet, som den danske momsfrigtagelse beror på. Der er redegjort mere detaljeret herfor i redegørelsen, som jeg kan henvise til.

Hvad angår princip 2 er Skatteministeriet heller ikke enig i Danske Mediedistributørers udlægning af forholdet mellem den omhandlede momsfritagelse og muligheden for at benytte en reduceret sats. På ny vil jeg henvise til den detaljerede beskrivelse i redegørelsen. Danske Mediedistributører ses da heller ikke at frembringe nogle retlige anbringender eller anføre retskilder til støtte for deres påstand.

Hvad angår princip 3 om Skatteforvaltningens praksis vedrørende den momsmæssige behandling af forvaltningsorganisationer mv. vil jeg også henvise til redegørelsen. Forvaltningsorganisationernes ydelser har hidtil været anset for ikke at udgøre levering mod vederlag (hvilket bl.a. også har fremgået af Skatteforvaltningens Juridiske Vejledning), og de har derfor været helt udenfor momslovens anvendelsesområde og dermed ikke omfattet af moms. Skatteministeriet er derfor ikke enig i den ”argumentationskæde”, som Danske Mediedistributører opstiller.

For en god ordens skyld vil jeg benytte lejligheden til at orientere om, at der efter oversendelse af redegørelsen og svaret på SAU L 106 - spm. 53, hvori der er omtalt en af Skatteministeriet igangsat landeundersøgelse, efterfølgende er indkommet yderligere et svar fra et EU-land. I svaret, der er modtaget den 9. marts 2022, oplyses – i kontrast til de øvrige tidligere svar fra andre lande – at landet anser meddelelse af licens til ophavsrettigheder for ikke at være en ydelse, der leveres mod vederlag. Det vil sige, at landet fortsat vil anse meddelelse af licenser for at være uden for momsreglernes anvendelsesområde og dermed ikke omfattet af moms.

I den forbindelse vil jeg gerne erindre om, at Danmark er forpligtet til at efterleve EU-retten, og det er derfor nødvendigt at indføre moms, når forvaltningsorganisationer meddeler licens til ophavsrettigheder.

Som tidligere oplyst er der derudover 10 lande, der har svaret på Skatteministeriets landeundersøgelse, og meddelelse af licens til ophavsrettigheder er momspligtig i 9 lande. I det 10. land udnytter landet stand still-bestemmelsen – ligesom Danmark – der giver mulighed for at momsfritage kunstneres egen meddelelse af licens, mens forvaltningsorganisationerne er momspligtige. Dette svarer til det foreslåede i L 106.

Jeg vil gerne understrege, at EU-landene hurtigst muligt skal tilpasse deres nationale regler til domme fra EU-Domstolen, hvilket i dette tilfælde vil sige til dommen i C-501, UCMR – ADA, hvor det fastslås, at meddelelse af licens til ophavsrettigheder er levering mod vederlag. Oplysningen om, at et enkelt EU-land på trods af dommen pt. ikke anser ydelserne for at være leveringer mod vederlag, ændrer ikke på, at de danske regler og praksis skal tilpasses hurtigst muligt.

Derudover vil jeg bemærke, at der ikke er noget besynderligt ved, at Skatteministeriet fortolker reglerne på skatteområdet, som det fremgår implicit til sidst i henvendelsen fra Danske Mediedistributører. Det sker på daglig basis på tværs af hele Skatteforvaltningen og i Skatteministeriet. Skatteministeriet anvender og fortolker reglerne på skatteområdet, fordi ministeriet har ressortansvaret på skatteområdet, herunder på momsområdet. Det er

en integreret del af opgaverne for ethvert fagministerium, og der findes stor ekspertise blandt embedsmændene på tværs af Skatteministeriets koncern.

Afslutningsvis vil jeg gerne bemærke, at jeg bestemt ikke er enig i, at *"Danmark forlader en stand still-bestemmelse på et utilstrækkeligt bebyst eller direkte fejlagtigt grundlag"*, som Danske Mediedistributører udtrykker det. Med L 106 præciseres den danske momsfrigørelse i overensstemmelse med momsordningsdirektivets standstill-bestemmelse, og dermed sikres det, at momsfrigørelsen fortsat kan bevares. Forvaltningsorganisationernes ydelser vil i henhold til den ovenfor nævnte dom fra EU-Domstolen være levering mod vederlag og momspligtige, da de ikke kan anvende momsfrigørelsen for forfattere og kunstnere.